

תפיסות של מורי מורים את הקורס הסמינריוני: בין גישה חינוכית-פדגוגית לגישה אקדמית

רונית הימן, עירית השכל-שכם, אסתר כהן-סיג, חנה קורלנד

תקציר

המאמר עוסק בתפיסות של מורי מורים את תפקידי הקורס הסמינריוני והעבודה הסמינריונית בהכשרה להוראה. מוצגות בו כמה תפיסות ומתחאות דרכיהם אשר מאפשרות לבטא את התפיסות האלה במבנה הקורס הסמינריוני. אףון התפיסות מתבסס על ניתוח של 26 ראיונותחצי מובנים שנערכו עם מורי מורים. הממצאים במאמר מותבסים על מחקר שנערך בשנים תשע"ד ותשע"ה בשש מכללות להכשרת מורים. הממצאים מציעים על ששת תפיסות מרכזיות של מורי המורים. קיימת זיקה בין התפיסות האלה למסורת המקובלות בהוראת כתיבה אקדמית ולגישות בנושא הקשרת מורים. מהממצאים עולה כי במקרים רבים מורי המורים מחזיקים ביותר מtrapisa אחת, ודומה שקיים הבדל בין מורי מורים המניחים קורסים סמינריוניים בתחוםי דעת לבין אלו המניחים קורסים סמינריוניים בתחום החינוך.

מילות מפתח: כתיבה אקדמית, קורס סמינריוני, תפיסות של מורי מורים.

מבוא

בעשורים האחרונים מערכת ההשכלה הגבוהה בארץ ובעולם פונה לקהיל יעד רחב ולאוכלוסיות מגוונות. בעקבות זאת על המרצים באקדמיה להתמודד עם אתגרים חדשים, שכן עליהם להנגיש את ההשכלה הגבוהה לציבור הרחב, לרבות את הכתיבה האקדמית. על המרצים למד כתיבה "באופן מפורש" וללוות את הסטודנטים בכל שלב בתהליך (Ganobcsik-Williams, 2006; Paltridge, 2004).

הקורס הסמינריוני שונה מקורסים אחרים בדרכי ההוראה, באופי המטלות הנדרשות מהלומדים ובאחריות המוטלת על הלומדים לנחל את העבודה המחקר (APERTEI וILDOR, 2006; GAL, 2010). הוא כולל שלושה ציריים: העמקה בסוגיה אחת בתחום הדעת, התנסות ראשונית של הסטודנטים בעריכת מחקר וכטיבת עבודה בהתאם למסורת הכתיבה האקדמית. בשל מורכבות המשימה זו במוסדות אקדמיים רבים מכינים את הסטודנטים לכתיבה העבודה הסמינריונית באמצעות קורסי מבוא בכתיבה, פרו-סמינריונים וכטיבת עבודות עיוניות המחייבות "מייזוג טקסטים". נוסף על כך בכל המכללות האקדמיות בישראל על הסטודנטים להשתתף בשני קורסים סטטראליים בשיטות מחקר, וזאת על מנת לפתח חשיבה מחקרית ולהכיר שיטות מחקר איקוניות וكمותיות.

התוצר הנדרש בסיום הקורס הסמינריוני הוא עבודה מחקר. העבודה הסמינריונית¹ נועדה להרחב את השכלהם של הלומדים, לשכלל את CISORIם בכתיבת טיעונים והוכחות בתחום Coffin et al., 2009; Delyser, 2003; Wolsey, Lapp, & Fisher, 2012; Yagelski, 2009. הקורסים הסמינריוניים במוסדות האקדמיים לMINIHNם לובשים צורות מגוונות, ומרצים מתחומי דעת שונים מגדישים מטרות הוראה שונות לימודיים העובדה הסמינריונית (Zhu, 2004). יתרה מזאת, באותו מוסד אקדמי ובאותו תחום דעת יתרכזו הבדלים בהבנויות הקורס הסמינריוני ובדרישות מהלומדים. הבדלים אלה נובעים מהבדלים בין תפיסות המלמדים (Breeze, 2012).

חוויות הדרכה וכלי עזר נועדו להדריך את הסטודנטים בכתיבה העבודה הסמינריונית (ואו למשל אצל אפרתי ולידור, 2006; בייט-מרום, 2002). בחוויות הללו יש הגדרות צורניות של גודל המסמך (העבודה), היקפו, כמות הפריטים הביבליוגרפיים בו, פרקי העבודה וכן הלאה. גם באתר האינטרנט של מוסדות אקדמיים רבים מופיעות הנחיות שענינן אופן הכתיבה הנדרש (לפי מסורת הכתיבה הנהוגה בכל תחום דעת).² הנחיות אלו אין מסוימות בהכרח לפטור את הקושי בכתיבה, שכן כתיבה אקדמית היא תהליכי המצריך הכרה מעמיקה של סוגת הטקסט (הטיעוני-עיוני) וgemäßות רבה - בהציג רעיונות, ביצירת מבנים לוגיים מורכבים, בשימוש במונחים מקצועיים וביצירת לכידות טקסטואלית (Catt & Gregory, 2006; Delyser, 2003).

בניגוד לחוויות הנהוגה הרבות המיעודות לסטודנטים, אין חומריה הנהוגה בעברית המיעודים למרצים ומפרטים את אופן ההוראה של כתיבה אקדמית. בספרם של אפרתי ולידור (2006) מפורטים תפקידיהם של מורי המורים בתהליכי ההנאה של הסטודנטים, אך לא מתוארת בו הbabyness של הקורס הסמינריוני. לעומת זאת קיימים כמה ספרי הדרכה באנגלית המיעודים למרצים ומציגים גישות אחידות להנאה סטודנטים הכותבים עבודה אקדמית Björk, Bräuer, Rienecker, & Jörgensen, 2003; Coffin et al., 2003; Friedrich, 2008; (Ganobcsik-Williams, 2006).

במכלול להכשרת מורים בישראל נלמדים קורסים סמינריוניים כחלק מתהליכי האקדמייזציה של המכללות. בעבר הכהשרה להוראה בישראל לא הייתה מעוגנת בתפיסות אקדמיות, אלא בתפיסות חינוכיות-פדגוגיות. האם כיום, לאחר כעשרים וחמש שנים של אקדמייזציה במכלול להכשרת מורים בישראל, הוראת הקורס הסמינריוני והעבודה הסמינריונית (התוצר המבוקש של הקורס) מתבססת על המתכוonta המסורתית הנהוגה באירופה ומדגישה את חשיבות הלימוד

¹ במאמר זה העבודה הסמינריונית מכונה גם "כתיבה אקדמית", כיוון שבספרות המחבר אין הבחנה בין כתיבה אקדמית לבין עבודה סמינריונית. עבודה כזו היא חיבור אקדמי בסוקר באופן מكيف שאלת מחקר עיונית או אמפירית. כתבי העבודה נדרשים לשלב בין רעיונות, לאוסף נתונים ולהסיק מסקנות באופן ביקורתי ועצמאי.

² קיימים כמה סוגים של עבודות סמינריוניות בתחום דעת שונים. במחקר המתואר במאמר זה לא נערכה הבחנה בין סוגים העבודה האלו.

האקדמי (Kruuse, 2006, 2013) או שמא היא מבוססת על תפיסות אשר התגבשו בתקופה שהמכללות להכשרת מורים היו סמינרים למורים, תפיסות המדגישות את הידע המעשני של המתכשרים להוראה? במילים אחרות, האם מורי המורים תופסים את הקורס הסמינריוני ככרטיס כניסה של המורה המקצועי לחינוך אקדמי או כמיומנות הכרחית עבורו? במאמר זה מוצגות התפיסות של מורי המורים ודרך ההוראה בקורס הסמינריוני.

סקירת ספרות

בסעיף זה מוצגות תפיסותיהם ואמונותיהם של המורים באשר לכתיבה אקדמית ולהוראתה בקורס הסמינריוני, ונבחן הקשר בין גישות בהכשרת מורים. תפיסות המורים את הכתיבה והוראותה מקרינות על דרכי הליווי שלהם את הסטודנטים בקורס שעיקרו כתיבת עבודות חקר. תפיסותיהם את הדגשים בהכשרת מורים משפיעות באופן גלוי ובאופן סמי עלי הדגשים בהוראת הכתיבה ובהובלת הקורס הסמינריוני.

אמונות ותפיסות באשר לכתיבה אקדמית במוסדות להשכלה גבוהה במוסדות האקדמיים מייחסות רובה לכישורי הכתיבה של הסטודנטים. רבים מצביעים על הקשר אשר קיים בין כישורי כתיבה טובים לבין גורמים אחרים - מילויות חסיבה, יכולת לזהות רעיונות מרכזים, עיריכת סינזה בין רעיונות, יצירה רצף ר舅舅ני, הבחנה בין הכללות לבין פרטים וכן הלאה - התורמים להצלחה בלימודים אקדמיים (כהן-גروس, Casanave ;2004 & Hubbard, 1992; Zhu, 2004 Itua, Coffey, Merryweather, Norton, & Foxcroft, 2014; Wolsey et al., 2012).

מן המחקרים המעניינים שבחנו תפיסות של מרצים את חשיבות הכתיבה האקדמית, עולה כי מרצים המנחים סטודנטים ללמידה מתקדמים (בתוחומי דעת מגוונים) תופסים את הכתיבה כמקור המאפשר יצירת ידע חדש, השראה, פתרון בעיות, רפלקציה והרהור חדשן.(Defazio, Jones, Tennant, & Hook, 2010; Solbakk & Helstad, 2016; Zhu, 2004) המרצים מצפים לכך שבוגרי מוסדות אקדמיים יהיו מסוגלים להביע רעיון מורכב בצורה בהירה ומובנת לקהל הקוראים. מחקרים מלמדים שהכתיבה האקדמית מעודדת חשיבה ורפלקטיבית של הכותבים, תורמת לשינוי התפיסה העצמית של הלומדים את עצםם (סטודנטים וכוכותבים) ומפתחת את יכולתם של הכותבים למדן כתיבה (Lea & Street, 1998; Solbakk & Helstad, 2016).

ספרות המחבר בנוסא אמונה ותפיסות של מורים באקדמיה את הכתיבה האקדמית זכתה לתשומת לב מעטה למדי, ובפרט אם משווים אותה לשושמת הלב שהעניקה למחקרים אשר עסקו באמונות ובתפיסות של מורים בבתי ספר (Kane, Sandretto, & Heath, 2002; Zhu, 2004). מחקרים הציבו על כך שהאמונות והתפיסות של מורים בבתי ספר באשר לכתיבה ולהוראתה מושפעות מהניסיונן של המורים בכתיבה, מהידע שלהם ככותבים, ממטרות הכתיבה

המודדרות בתכנית הלימודים ומתוחם הדעת שהעבודה עוסקת בו. התפיסות והאמונות של המורים את עצם ככותבים משפיעות על יכולתם לטפח את מיזומנות הכתיבה של תלמידיהם Bifuh-Ambe, 2013; Englert, Mariage, & Dunsmore, 2006; Englert, Raphael,(.)Anderson, Anthony, & Stevens, 1991; Hillocks, 1986; Solbrekke & Helstad, 2016 מורים בכתבי ספר יסודיים הניחנים במיזומנים כתיבה גבוהות מזמינים לתלמידיהם התנסויות רבות יותר בכתיבה, וצינוי תלמידיהם בתחום זה גבוהים משל אלה שמוריהם לוקים במיזומנים הכתיבה (Pritchard & Honeycutt, 2006) סולברקה והלסטד (Solbrekke & Helstad,) 2016 בוחנו הוראת כתיבה אקדמית במוסד להכשרה מורים בנורווגיה. השתיים הראו את הקשר ההדק בין תפיסת המרצה את חשיבות הכתיבה האקדמית לבין אופן הוראותו את הנושא. בעת הכתיבה הכותבים לא רק יוצרים ומארגנים ידע, אלא גם ממקמים את עצם בחברה ובקהילה המקצועית (Catt & Gregory, 2006; Wolsey et al., 2012; Yagelski, 2009) ובקהילה המקצועית (Brownlee, 2000, 2001; Brownlee, Boulton-Lewis, & Purdie, 2002; Pajares, 1992;) חשיבות רבה נודעת למורים ולתפיסה האפיסטטומולוגית שלהם, כיון שלאו משפיעות על זהותם המקצועיית ועל תפיסותיהם את ההוראה, את הידע ואת דרכי המשגחה של ידע זה (Phipps & Borg, 2009; Richardson, 1996 ההוראה ועל ציפיותו של המורה מתלמידיו (בירנבוים, יעד, כ"ץ וקימרון, 2004).

הוראת הכתיבה והקורס הסמינרוני
רכיב מרכזי בקורס הסמינרוני הוא ליווי הסטודנטים בתהליך הכתיבה. מרצחים בקורס הסמינרוני שאים מורים לשפה, מתלבטים באשר לדריכים המטיביות לשיפור הכתיבה האקדמית. כמו שאלוות מעסיקות את החוקרם בתחום ההוראת הכתיבה: האם אפשר ללמוד כתיבה, או שמא יכולת כתיבה היא כישرون מולד? האם מטרתה של ההוראת הכתיבה היא טיפוח השיבה ביקורתית (במהלך העיסוק במיזומנים אשר נדרש בתהליך הכתיבה), או שמא חברות הלומדים לקהילת תחום הדעת באמצעות לימוד השפה ומבנה הדעת של התחומים? ומה יש להתמקד בהוראת הכתיבה - בטקסט המדעי, במקרים וקולם או במקרים (קהילת השיח)?

שתי אסכולות מרכזיות עוסקות בשאלת אם אפשר ללמד וללמוד כתיבה (Rienecker, 2003 & Jörgensen, 2003): האסכולה האנגלו-אמריקנית (זו רוחת מדיניות דוברות אנגלית) והאסכולה האירופית (זו רוחת המדיניות אירופיות שמתגוררים בהן דוברי שפות רבים). באסכולה האנגלו-אמריקנית המחקר הכתמי נפוץ גם בתחוםי ההומניסטיים, והכתיבה הטיעונית מבוססת על נתונים מדידים שנועדו לענות על שאלות מחקר קונקרטי. הטקסטים מתמקדים בפתרון בעיות, עוסקים בעבודות (תיאור המיציאות) וمبוססים על נתונים. הכתיבה נתפסת כאמנות (craft) המצריכה מיומנות, ולפיכך אפשר למדדה. לעומת זאת האסכולה הרווחת במדיניות אירופה האחרות (כמו למשל גרמניה) מתאפיינת בכתיבה פרשנית מורכבת. כתיבה זו "מתדיינית" עם תפיסות אחרות (בעיקר בתחום ההומניסטי) ומציעה כמה נקודות

מבט לנושאים הנדונים. באסכולה זו הכתיבה היא בעלת אופי פרשני, הרמנואיטי ודיסקורסיבי, ועיקרה הוא הצגת רעיונות מורכבים. כתיבה זו נתפסת יותר כאמנות (art), וכך יש המפקקים ביכולתו של המורה ללמד כתיבה אקדמית (Catt & Gregory, 2006) לדידם, זהה מיומנות שהלומדים רוכשים עם הזמן בכוחות עצמם. לעומת זאת אחרים, כמו למשל רינקר וירגנסן (Rienecker & Jörgensen, 2003) גורסים כי אפשר ללמד את אומנות הכתיבה וצריך לעשות זאת, שכן אין היא נרכשת באופן ספונטני.

גישה ה"כתיבה לשם למידה" (WAC: Writing Across the Disciplines) רווחת באירופה ובארצות-הברית. לפי גישה זו, יש לטפח את הכתיבה ולעוסק בה בכל תחום דעת, שכן היא הכליל המרכזי והמשמעותי להבנית ידע. בתחום הכתיבה הלומדים נחשפים לרעיונות חדשים, מפענחים אותם, ממירם מידע לידע ומبنים מחדש את סכמאות הדעת שלהם (Bereiter & Scardamalia, 1987; Flower & Hayes, 1981; Hayes, 1996). בגישה זו ההוראה מניחה שהמומחים לכתיבה הם מורי השפה, והם אלה אשר צריכים להנחות את הלומדים בדבר הדרכים להשגת הדעת והמיומנות הנדרשות לכתיבה רואיה (Breeze, 2012). מורי השפה אמורים על מיוםניות הכתיבה: הפקט משמעות מתחילה הקריאה, ביטוי משמעות זו באמצעות הכתיבה, כתיבה במבניים לוגיים דוגמת השוואה, הכללה, טיעון והצדקה, ומיוזג של מידע ורעיונות לטקסט לכיד. במהלך ההוראה המורים מתעכבים על כל שלב בתחום ומתווכים אותו לסטודנטים המתקשים להבינו. הכתיבה בקורס הסמינריוני היא כתיבה המועוגנת בתחום דעת, וכך תחום הדעת מבנה את הלוגיקה ואת תהליכי החקירה.

הגישה האחרית מכונה "כתיבה בתחום הדעת" (WID: Writing In the Discipline). לפי גישה זו, אי-אפשר ללמד כתיבה אקדמית ללא הקשר (Lea & Street, 1998), והקשר מכתיב את היחס למוסכמות אפיסטטולוגיות (Coffin et al., 2003; Etherington, 2008; Wingate & Tribble, 2012). הגישה זו מתמקדת בטיפוח כתיבתם של הלומדים בתחום הדעת ובחשיפתם למודלים של ידע בתחום הדעת זהה. בדרך זו הם לומדים את דרכי הכתיבה בתחום, את דרכי הבניית הטיעונים ואת הרטוריקה הנדרשת (French, 2011; Ivanič & Lea, 2006; Skillen, 2006). אלטון (Elton, 2010) טוען שבאורח מסורתי בהוראה של כתיבה אקדמית עוסקים מומחים בתחום הדעת (ולא מורים לכתיבה), וכך רוב ההוראה מבוססת על ניסיון אישי של המרצים. הנחה מקובלת היא שמרצה אשר חוקר ומפרסם מאמרים, אמור לדעת להנחות סטודנטים בביצוע משימות. אולם אף שמרצים המלמדים בתחום דעת הם מומחים בתחום וידועים להנחות מחקרים העוסקים בתחום זה, ובין מהם טוענים כי אינם יודעים לספק ליווי יעיל לסטודנטים במהלך הכתיבה (Coffin, et al., 2003; Del Principe, 2004; Zhu, 2004). לעומת זאת מומחים בתחום הכתיבה אינם בקיאים בתחום דעת אחרים, וכך ביכולתם להנחות את הסטודנטים בכתיבה עבודה סמינריונית (כיוון שגם עוסקת בתחום אשר המהנים אינם מומחים בו). המורים בתחום הדעת, כמו גם מורי השפה, מתקשים אפוא לשלב בין התחומיים, וכך ליווי הכתיבה עלול להיות לא יעיל; לפיכך יש הדוגלים בשיטתוף פעולה בין

מומחים שניים התוחמים (אלפרט, Etherington, 2008; Ivanič & Lea, 2006; Lea, 2012; Street, 1998; Wingate & Tribble, 2012; Zhu, 2004). שתי הגישות האלו הן ברקע של הוראת הקורס הסמינריוני ועשויות להסביר את התלבטותם של מורי הקורס באשר לתפקידם בהוראת הכתיבה האקדמית.

במה יש להתמקד בהוראת הכתיבה - בטקסט המדעי, במוענים וקולם או במוענים (קילת השיח)? בירוק ואחרים (Björk et al., 2003) טוענים כי תכנו שלושה דגשים בהוראת הכתיבה: התמקדות בטקסט (השיח האקדמי), התמקדות בכותב (השיח האינדיבידואלי) או התמקדות בקהליה המקצועית (השיח הייחודי של תחום התוכן). אם הוראת הכתיבה מתמקדת בטקסט האקדמי, אז היא עוסקת בעיקר בתכנים וברטוריקה המדעית המקובלת בתחום הדעת. אם היא מתמקדת בכותב, אז העיסוק הוא בעיקר בתהליך הכתיבה, בזוזות הכותב ובאפיסטטולוגיה של הטיעונים - כמו גם בהגברת המודעות לנמענים של הטקסט, לידע שלהם ולעמדות שלהם. הוראה כזו עשויה שימוש רב במונחים סובייקטיביים ומדגישה את החשיבות שבשימוש קולם של הכותבים. אם הוראת הכתיבה מתמקדת בקהליה המקצועית, אז עניינה הוא בעיקר סוגיות המעסיקות את אנשי המקצוע בתחום הדעת. מורים המתמקדים בטקסט המדעי יציגו את המבנה הפורמלי של הטקסט ואת הבנייתו, והמשוב שלהם יתמקד בהיבטים הפורמליים של הכתיבה. מורים הבוחרים להתמקד בכותבים, ידרשו מהלומדים לכתוב טקסטים אישיים ויעקבו אחר התפתחות הכתיבה שלהם. בהתאם לכך ההוראה תהיה אישית יותר ותציג את קולם של הכותבים. מורים המתמקדים בשיח המקצועני יעסקו בייעוץ, בקיים דיאלוגים ובשיח חברתי בקבוצות הדנות בתחום הנלמד (שם). ההתמקדות של המרצים מתחבطة בדבריהם על אודוט הבניית הקורס, ליווי תהליכי הכתיבה ודרכי ההוראה בקורס.

השאלות על הוראת הכתיבה והdagshim הנחוצים בה מוקרות לנו מרעינות בתחום של הקשרת מורים. למורי המורים אין חזון אחד באשר לדמות המורה (בק, 2014), לא כל שכן באשר בדרך הנדרשת להקשרת מורים. הקשרת המורים בישראל מבקשת להקשר מורה שהיא מנהיג חינוכי, ערבי ומוסרי, ובד בבד יגלה מיומנות בהוראת תחום הטענו-רציונלית של ההוראה (בק, 2005, 2013), והיא מתמקדת בהקניית המיומנויות והידע המקצועני הרלוונטיים להוראת תחום הדעת בכיתה. לפיה גישה זו, הידע ודרכי החשיבה בתחום הדעת הם הבסיס להוראה, ולכן על ההקשרה להוראה להתמקד בהקניה של בסיס ידע רחב לסטודנטים ושל יכולת ההוראה בתחום המקצועני שהם מלמדים. הגישה השנייה מורה מנהיג חינוכי ובהוראה - מקצוע פרקטטי-רפלקטיבי (בק, 2014; זילברשטיין, 1995). לפיה גישה זו, ההקשרה להוראה אמרה להתמקד בפיתוח אישיותו וזהותו המקצועית של המורה. לפיכך בשלב ההקשרה יש לחזק את מיומנויות הלמידה העצמית של הלומדים, את החשיבה הביקורתית שלהם ואת יכולתם הרפלקטיבית, וזאת על מנת שהתפתחותם המקצועיית תימשך במהלך כל שנות עבודתכם.

כיצד אפוא מורים תופסים את תפקידם של שיעורי הסמינריון ושל כתיבת העבודה הסמינריונית בתהליך ההכשרה להוראה? האם הם סבורים שיש להתמקד בפיתוח המיומנויות האקדמיות של הסטודנטים כדי להכשירם לח'ים באקדמיה? האם הם תופסים את המיומנויות הנרכשות בסמינריון ככאלו המכינות את המתכשרים להוראה לתקידם העתידי בהנחיית כתיבה בבית הספר, או שהוא מכינה נטפסת כהזמנות לפיתוח אישיות ופרופסיאונלי של הלומדים?

מטרת המחקר ושאלות המחקר

מטרת המחקר היא להציג תמונה כוללת של הקורס הסמינריוני, לרבות עבודה החקר הסמינריוני, ולתאר מודלים של קורסים ועובדות המעצבים לפי תפיסותיהם של המנהים בקורס. בהתאם לכך הוגדרו שאלות מחקר:

- (א) מה הן התפיסות של מורי מורים באשר לתקיד הקורס הסמינריוני וכתיבת עבודה מחקר בהכשרה להוראה?
- (ב) האם יש הבדלים בין התפיסות של המורים בתחום הדעת לבין אלו של המורים לחינוך ולפדגוגיה?
- (ג) באיזו מידה יש קשר בין גישות להכשרת מורים לבין תפיסותיהם של מורי המורים את הקורס הסמינריוני?
- (ד) מה הן פרקטיקות ההוראה שמורי המורים נוקטים כדי ליישם את תפיסותיהם?

מתודולוגיה

המחקר המוצג להלן מתאר את תפיסותיהם של מורי מורים ואת דרכי הפעולה שלהם בקורס הסמינריוני. הוא התבבס על ראיונות عمוק חצי מובנים שנערכו לחשוף אמונות, תפיסות, מחשבות וכוננות בנושאים אשר אכן אפשר לעמود עליהם בדרך של עריכת הצפיות (Patton, 2014). Zihoi התפיסות נוצרו מתייאורי המראאים (מורים המורים) את הקורס, כמו גם מדיווחים ישירים שלהם על אודוטות תפיסותיהם. המחקר נערך בשנים תשע"ד ותשע"ה בשש מצללות להכשרת מורים בישראל (שלוש נמצאות בפריפריה ושלוש במרכז הארץ) - שתי מכלולות דתיות וארבע חילוניות.

כלי המחקר ואייסוף הנתונים

אייסוף הנתונים התבസ על תשובות המשתתפים במחקר ל-18 שאלות בריאון חצי מובנה. השאלות עוסקו בעקרונות אשר מנהים את מורי המורים בבניית הקורס הסמינריוני ("מה הם העקרונות המנהים אותך?"), בבחינות להערכת העבודה הסמינריונית ("מה את/ה מצפה מהסטודנטים? מהי עבודה טובה בעיניך?"), לסייע לסטודנטים בתהליך כתיבת העבודה ("כיצד את/ה מלאה את כתיבת הסמינריון?") ולדילמות והקשיים (והפתרונות להם) של מורי המורים בקורס. כל ריאון ארך כשעה. הריאונות הוקלטו, ולאחר מכן תומלו.

ה משתתפים

במחקר השתתפו 26 מורים (שבעה גברים ו-19 נשים) המלמדים קורסים סמינריוניים. כל המרואיאנים היו בעלי ניסיון של שלוש שנים לפחות בהוראת סמינריון וחמש שנים לפחות בהוראה במכלה. כשני שלישים מהמרואיאנים השתיכו לחוג לchinuk במכלה, והשאר היו מורים בתחום דעת.

החוקرات קיבלו רשות של מנהי סמינריונים במכילות ופנו אליהם ישירות (בהתאם להתחמותם: מורים בתחום דעת או מורים לחינוך ופדגוגיה). למורי המורים הובהר כי אין חייבם להשתתף במחקר, והמרואיאנים חתמו על "מסמך הסכמה מדעת". למשתתפים הובהר ש"ינקטו אמצעים להבנת האנונימיות ולשמירה על חסין פרטיהם (שמות פרטיים ו"טשטוש פרטיים זהים"), וכן אכן נעשה בהמשך המאמר.

ניתוח הנתונים ועיבודם

ניתוח הנתונים בוצע באמצעות תהליך קידוד פתוח (שמעוני, 2016). בשלב הראשון החוקרות זיהו בראשונות תמות מרכזיות המייצגות את תפיסות המשתתפים. כל אחת מהחוקרות הציעה תמות, ולאחר מכן התקיימו דיון משותף והוסכם על התמות המרכזיות. בדיון הראשוני הזזה הוגדרו תשע תמות. בשלב השני כל חוקרת ניתחה התמות לפיה התמות הראשוניות, ועיקרי הדברים של המרואיאנים צומצמו ומונו מחדש. בשלב השלישי זוהו שש תפיסות אשר התבטאו בתיאורי המשתתפים (ראו טבלה 1). בשלב הרביעי נערקה השוואה בין הניתוח של כל חוקרת לבין ניתוח של חוקרת אחרת, וגובשו הסכומות באמצעות יצירת ניתוחים ממוגנים. בשלב הזה נערקה "הצלבה" (investigators' triangulation) - שתי חוקרות ניתחו את דרישות שערכו שתי החוקרות האחרות. הודות לכך פרשניות החוקרות השפיעו באופן דומה על כל הניתוחים.

מגבלות המחקר

למחקר היו שתי מגבלות עיקריות. המגבלה הראשונה נובעת ממוקור הנתונים - "יתכן פער בין דיווחי המרואיאנים על אודות תפיסותיהם (espoused theories) לבין התפיסות והתאוריות אשר מכוכנות את הפרקטיקה (theory in use) ואת המימוש בפועל (theory in use)" (Kane et al., 2002; Phipps & Borg, 2009), ולכן יש לבחון את הממצאים ב זהירות. המגבלה השנייה היא הכמות המועטה של המשתתפים שרואיינו: אף שפריסת המכילות הייתה טובת ושיקפה גיון (מכילות חילוגיות ודתיות, קטנות וגדלות, בפריפריה וברקע), כמות המורים שרואיינו מגבילה את יכולת הכליל את ממצאי המחקר.

ממצאים

בסעיף זה מוצגות תפיסותיהם של מורי המורים ודרך ההבניה של הקורס בהתאם לתיאורי המרואיאנים. בחלק השני של סעיף זה מוצגות פריסת התפיסות ושכיחותן בקרב המשתתפים.

חלק ראשון: תפיסות המורים את תפקיד הקורס הסמינריוני
 ניתוח דבריהם של מורי המורים חשף שש תפיסות מרכזיות של תפקידם הקורס הסמינריוני. חשוב לציין כי תפיסות אלה אינן מתחרות זו זו, ובחלק מהמרקם המרואיאנים החזיקו ביותר מתפיסה אחת. חלק מהתפיסות צוינו מפורשות בדברי המרואיאנים, ואילו אחרות השתמעו מתייאור מהלך הקורס ומתייאור הפעולות ודרכי ההוראה של המרואיאנים.

טבלה 1: תפיסות מורי המורים את תפקיד הקורס הסמינריוני

תפקיד הקורס	מושגים ונוסאים מרכזיים שהופיעו בדברי המרואיאנים
1. לפתח ידע ומומנויות בתחום הדעת	התקודות בתוכן, פרשנות, אינטגרציה, הרחבת אופקים, תשתיית באמצעות ידע
2. לפתח מיומנויות למידה, התבוננות ביקורתית וחקירה אקדמית	ניסוח שאלות, עניין וסקרנות, ניתוח, חשיבה מחקרית, תרגיל מחרקי, קריאה ביקורתית, חשיבה ביקורתית, הבחנה בין טקסט אקדמי לטקסט לא אקדמי, הערכה ביקורתית של מאמר
3. לתרום לטיפוח זהות אישית ומקצועית	לומד עצמאי, יודע טיעון, משכנעים היבט, הבעת דעה, השמעת הקול, העצמה
4. ליוצר קשר בין ידע תאורטי לידע מעשי	מושא מן השיטה, שאלות מדשה החינוך, חיבור לשדה, קשרו לעשיית המורים, תרומה לעבודה יומ-יומית
5. לתרום לידע של הקהילה האקדמית	מושא לא נדוש, ניסוח תאוריוט, מאמר מדעי, חידוש, תרומה להקה (המדעית)
6. לטפח מורה המעורב בחברה האזרחית ומחולל שינוי	לחולל שינוי, סוכני שינוי, פרויקטים מהפכניים, יצירתיות תכנית למודדים

להלן מוגדות תפיסותיהם של מורי המורים (כפי שנאמרו או כפי שהשתמעו מתייאור הקורס). עברו כל תפיסה מתוארת הפרקטייה שלה (הבנייה הקורס) באמצעות הצגת פעולות ההוראה שתיארו מורי המורים. בסיסם הממצאים נעשה באמצעות הצגת כמה ציטוטים מדברי המרואיאנים, וזאת על מנת להראות שאין זה מאורע בודד (או דעה חריגה) אלא תופעה.

א. **תפקיד הקורס:** העמקה בתחום הדעת ותהליך החקיר
 שיטה מורים בכמה תחומי דעת (ספרות, היסטוריה, פילוסופיה ומדעים) רואים בפיתוח הידע בתחום הדעת ונשא מרכזី בהוראת הקורס הסמינריוני. מורים אלה מציבים את חקר תחום הדעת במרכז הקורס הסמינריוני ומדגישים את הצורך בקריאה נרחבת ועמיקה. הם סבורים כי

יש להתמקד בתוכן, שכן ידע בתחום הדעת הוא הבסיס להוראה: "הוראה בכלל זה דבר שנעשה באמצעות הידע [...] אני חושב שהלמידה נעשית דרך הידע. אתה רוצה למד מימוניות? תעשה זאת דרך דיוון בנושא" (ברק).

תפיסה זו של המורים המלמדים בתחום דעת מדגישה את הצורך לפתח ידע ומימוניות בתחום הדעת שהסמינריון עוסק בו: ניתוח סיפור היסטורי, קישור בין סוגה ספרותית לדיסציפלינות אחרות והרחבת ההשכלה (כי הוראה "זה דבר שנעשה באמצעות הידע"). מורים המנחים סמינריונים בהיסטוריה מסבירים את מטרות ההוראה ואת תהליכי החקיר באופן הבא: "חשוב ללמד אותם לנתח כהיסטוריה". איך שלושה אנשים קוראים אותו טקסט, ואחר כך להציג את הפערים בינם" (דרור); "במחקר ההיסטורי המבוסס על פרשנות של מקורות ראשוניים, אני לא מחייב אותם למצוא מקורות ראשוניים. קראו מקורות ראשוניים ויתמודדו עם הפרשניות השונות, ככלומר יסכמו אחרים ולא פרשנות שלהם" (יונתן).

מורה לספרות מצינית את הצורך לקשר בין תחום הדעת לתחומיים אחרים: "[אני רוצה] שידועו לחבר בין סוגות, לראות את הספרות בזיקה לדיסציפלינות אחרות [...]. ושישלבו בזה ידע מפסיכולוגיה [...] זיקה למקרה. יותר מרכיב לעשות את האינטגרציה הרוינית הזאת, לבוא ולראות איך אני מחברת, איפה אני רואה את Thema הסבל, גם פה וגם פה, ואיך אני יוצרת מזה איזושהי אמירה" (מרגלית). מורה אחר אומר כי הוא מלמד לשאול שאלות המוחות את תהליך החקיר: "בשיעורים הראשונים, תוך כדי לימודי subject matter, אנחנו הולכים ובונים ביחס רשיימה של מהו כמו עשר נקודות או עשר שאלות שאנו צדיכים לחקור, שאנו רוצים לשאול" (יאיר).

מורים המורים בתחום הדעת תפסים אףו את הקורס הסמינריוני כהזמנות להעמק בתחום הדעת, להכיר את דרכי החקירה של התחום, להציג שאלות מחקר ולהכיר שיטות לאיוסף נתונים בתחום הדעת וניתוחם.

אשר להבנית הקורס הרוי מורי המורים המתמקדים בסמינריון בעמכת הידע בתחום הדעת, מזכירים את התכנים ואת כל' המחקר הרלוונטיים לנושא הנלמד במרכז הקורס הסמינריוני. בדרך כלל הם פותחים את הקורס בהוראה של נושא הסמינריון. הטכניקה המשמשת לעיסוק בנושא יכולה להיות דרישת לקרוא מאמרם מורים בתחום הנדון, או לחlopen שאלות שאלות רלוונטיות. בתחילת הקורס שיעורים מעטים בלבד מוקדים להבנת הדרישות הטכניות ולהציג מבנה העבודה ודרישותיה. חלק מהמורים מציגים עבודה סמינריונית כ"מודל לחיקוי".

ב. תפקיד הקורס: הכרת המורה כחוקר התפיסות בתחום זה נועות בין ראיית הקורס הסמינריוני כשלב בתהליך הפיתוח של חוקרים עתידיים לבין ראיית הקורס הסמינריוני (והעבודה הסמינריונית) ככח המכין את הסטודנטים לפני המחקרי של עבדתם כמורים. לפי התפיסה האחcontra, בקורס הסמינריוני יש לפתח מימוניות למידה ולטפח את התבוננות ביקורתית ואת תהליכי החקירה האקדמית: "אני רוצה שם יבינו

שם הם עושים עבודה סמינריונית רואיה, אין גבול למה שהם יכולים לעשות [גם בתארים מתקדמים] (נועם); "ומה שייעשו כאן, ניתן לעשות בצורה יותר מעמיקה בהמשך הלימודים [...]" זה תרגיל מחקרי ובסיסו מה שדרושים בתארים מתקדמים [...] אם אחר כך יבקשו מהם לעשות תזה בתחום המתודולוגיה האיקונית, יש להם בסיס [...] ולכן [אני] מקפידה מאוד שהכתיבה תהיה מוקפדת, שהיא בסיס לעובדה אקדמית" (סיגלית).

מורים אחרים ציינו את החשיבות של הקניית מיומנויות (כמו למשל בניה הטיעון), טיפוח מיומנויות מחקר ו舍כלול היכולת של הסטודנטים להדריך תלמידים בעבודות חקר: "[לי חשוב] הקנייה של קראיה ביקורתית וחשיבה ביקורתית, כי זה חלק שנדרש מהמורים לחטיבה עליונה. הם [בתקדים כמורים] צריכים גם לדעת לנוכח שלאלה" (נוסה). אוטם המורים סבורים כי העבודה הסמינריונית מאפשרת לטפח חשיבה ביקורתית, מספקת הזדמנות להעמקה אינטלקטואלית ומחדד את הבדיקה בין כתיבה שאינה כזו: "עבודה סמינריונית זה תהליך אישי חשוב וקשה, והוא מأتגר. אין מספיק עבודה מתוגרת במכלה, וזה המקום לימודי חינוך. כמעט אין מקום להשתאות, לחשיבה. זה [הסמינריון] המקום להפתחה" (ברק); "קדם כל, אני רוצה שהם יהיו מודעים להבדל ביןamar שהוא אקדמי למאמר שאינו אקדמי. כשהם קוראים מאמר, הם ידעו לקרוא אותו בצורה ביקורתית [...]"] שיכולה לשרת את המורה כחוקר" (שרונה). את חשיבותה של הכתיבה האקדמית למורים העתידיים מבטאת האמירה הפסקנית הבאה: "אני חשוב שסטודנט שורצה להיות מורה בישראל ולא מסוגל להשלים עבודה אקדמית, הוא לא ראוי להיות מורה" (ברק). המורים המחזיקים בתפיסה זו רואים אפוא חשיבות רבה בפיתוח כישורי החקיר של המת蹙רים להוראה. לדעתם, הכרה של דרכי חקר היא רכיב הכרחי בכישורי המורה.

אשר להבנית הקורס הרי מורים אשר מדגשים את החשיבות של רכישת מיומנות מחקר וקריאה ביקורתית, מעודדים זאת בקורס הסמינריוני באמצעות הצגת שאלות חקר, דיון בשיטות מחקר, הצגת שיטות לנитוח נתונים ופיתוח חשיבה ביקורתית. לעומת זאת אלה הרואים בקורס הסמינריוני ובעבודה הסמינריונית את ראשית הדרך לחינוך אקדמיים, מקפידים להקנות לסטודנטים מיומנויות של מחקר, קראיה ביקורתית וכתיבה אקדמית. הם אף מדגימים בפני הסטודנטים כי למידת מיומנויות החקיר תסייע להם בהמשך דרכם באקדמיה. חלק מהמורים אשר רואים בקורס ובעבודה את סיום הפרק האקדמי של הסטודנטים, מדגימים בפני הסטודנטים כי מיומנויות החקיר נדרשת למורים בעבודתם עם תלמידים.

ג. תפקיד הקורס והעבודה הסמינריונית: פיתוח זהות אישית ומקצועית חמישה מורים מהזוג לחינוך ציינו כי העבודה הסמינריונית מאפשרת התפתחות אישית ומקצועית של המורים לעתיד. אלה המחזיקים בעמדה זו סבורו שעל העבודות להיות רלוונטיות לחייהם של הסטודנטים ולסוגיות מקצועיות בתחום ההוראה. בהתאם לכך הם מנהים את הסטודנטים לבטא בעבודה הסמינריונית את הקשר בין חיויות החיים האישיות

והמקצועיות שלהם בין הידע הנלמד בקורס: "בעיני עבודה סמינרונית היא מנוף להתפתחות אישית, אקדמית ומקצועית, בשלוש הדרמות האלה" (מעיין); "[כתבת סמינרין] זה תהליך של התפתחות מקצועית, אבל זה גם תהליך של העצמה" (אביבה); "המטרה שלי שזה [הסמינרין] יצמיח אותנו" (תair).

אתם מורי המורים סבורים שבעבודה הסמינרונית הסטודנטים יכולים לבטא במידה מקצועית, אפשרות שבדרך כלל אינה קיימת בלימודי ההוראה: "עצמות צריכה להתחבטה בקהל בסיכון העבודה, שם יש מקום להבעת דעת אישית [...]"] צריך להיות תהליך למידה עצמאית, ובאופן כללי עבודה סמינרונית אמורה להיות מבוססת על עבודה שהיא עצמאית. מונחית, אבל עצמאית" (מנחם). אלה מורי המורים אשר טוענים את העבודה הסמינרונית כהזרמנות לפיתוח זהות מקצועית, רואים בה אתגר המוביל להעצמה אישית - הן בתהליך ההכנה של העבודה הן בתהליכי לימוד עתידיים: "אני בכללאמין שלימוד הזה הוא תהליך אישי, הוא קודם כל תהליך אישי [...] זה קודם כל תהליך פנימי, והעבודה הסמינרונית היא הכר פורה לעניין הזה" (ברק).

על מנת לקשר בין הכנת העבודה הסמינרונית לבין תחומי העניין של הסטודנטים, מורי המורים "מקוונים" את הסטודנטים לחקור נושאים הקרובים ללבם בשדה החינוך ובהכרה המעשית להוראה. פעמים רבות המתודולוגיה המשמשת לכך היא מחקר עצמי או מחקר פועלה: "עיקרון נוספת [בעבודה הסמינרונית], שתמיד הנושאים אני חוקרת, זאת אומרת, את עצמי [...] לא להיות רק חוקר מבחוץ שהולך למסגרת אחרת וצופה ובודק. שהעבודה מאוד תהיה רלוונטית לכל סטודנטית, זהה מאוד יתאים לה, זהה מאוד יהיה קרוב אליה" (רננה). המורים מדגישים כי השאלות בעבודת החקירה הסמינרונית צריכות להיות רלוונטיות להוראה ולנבוע מסוגיות מקצועיות שהסטודנטים מעוניינים להתמודד איתה: "העבודה צריכה להיות קשורה להתנסות שלהם. לא אסכים שמישי מהinanך גופני כתוב על הוראות קריאה" (יעל). הקורס הסמינרוני נתפס אפוא כמקור לפיתוח זהות מקצועית. מורי המורים סבורים שתפקידו של הקורס הוא לאפשר לסטודנטים להשמיע את קולם בנושאי חינוך ובסוגיות אשר מעניינות אותם.

אשר להבנית הקורס, מורי מורים המדגישים את התפתחות הזהות האישית והמקצועית ציינו שהם מקדישים זמן רב בקורס לניסוח שאלות מחקר ולילויו אישי של הסטודנטים בפן האיש-מקצוע של תהליך החקירה. הם שואפים למידה עצמאית של כל אחד מהסטודנטים, אשר תבנה מעניין אישי ומקצועית בסוגיות המעוניינות אותו. מורי המורים אשר "מקוונים" את הסטודנטים לבחור במחקר עצמי או במחקר פועלה, נמנעים מללמוד תחום דעת כלשהו ועוסקים בתחילת הקורס הסמינרוני בהוראה של השיטות לאיסוף נתונים ולחקר. שאלות המחקר שהם חותרים אליהן מחייבות את הסטודנטים להתבוננות פנימית. ליווי הכתיבה הוא אישי מאוד, והעבודה הסמינרונית עצמה (התוצר) מבלייטה את ההתבוננות העצמית של הכותבים.

ד. תפקיד הקורס: העמקת הקשר בין ידע תאורטי לידע מעשי חלק גדול ממורים המורים בקורס הסמינריוני (עשרה מתוך 26 המשתתפים) רואים חשיבות בשילוב בין הידע התאורטי ותהליך החקיר לבין הידע המשמש בהוראה ובחינוך. הם מציינים שהשילוב זה יתרום לא רק ללמידה, אלא גם להגברת העניין שלסטודנטים בכתיבת העבודה הסמינריונית. לפיכך תפיסתם של מורים אלה, הקורס סמינריוני אינו תרגיל אקדמי ואינטלקטואלי בלבד, ויש linkage בין שדה החינוך: "[עבודה סמינריונית צריכה להיות] מקיפה, ביקורתית ומחוברת לשדה". כן, מחוברת לשדה" (מנחם); "שאלת מחקר שיכולה לסייע לך בשטח להבין דברים בנושא של הוראה" (שרון). מורים אלה סבורים אפוא כי תפקידם של העבודה הסמינריונית הוא להעמיק את הבנתם של סטודנטים את השדה החינוכי ואת עבודות המורה. הודות לכך אמורה להתאפשר לסטודנטים התבוננות משמעותית לא רק בתחום ההכשרה להוראה, אלא גם בעשייה העתידית שלהם כמורים: "אני רוצה מהם ידעו להנחות את תלמידיהם" (אבייה); "חשוב שהנושאים שמדוברים אתם [בעבודה הסמינריונית] יתמזגו טוב לתוך הרקע המעשי שלהם [של הסטודנטים]" (בתיה).

המחקר בקורס הסמינריוני מספק הזדמנות ליצור קשרים בין התאוריה לבין המציאות: "אני תמיד מבקשת בסוף לראות איך זה [תאוריות חינוכיות] בא לידי ביטוי בעבודה המקצועית שלהם [...]" ומבקשת שיהיה נושא רלוונטי להם [מורים]" (מעיין). גישה זו מתבטאת גם בקורסים שנכתבו בהם עבודה תאורטית - הסטודנטים נדרשים לשאלות מחקר הבודנאות בין ביקורתית את השדה החינוכי: "[אני מבקש] לחת מוסד חינוכי בארץ עם אידאולוגיה מסוימת ולראות את היישום של אותה אידאולוגיה במוסד זהה. לנוכח תכנית לימודים ייחודית של אותו מוסד ולהראות מה הקשר בין האידאולוגיה של המוסד לתוכנית הזו, יישום שלא" (דרור).

הרצון לקשר את ההתנסות המعيشית בהוראה לתאוריות הנלמדות בתכנית ההכשרה ולנתן ממצאים בהתאם לתאוריות שנלמדו, גורם לכך מורים מוסיפים קשורות להבנתם של סטודנטים בתהליך הבניית השדה המשמש" (גניה); "הלמידה [היא] לצורך הבנה של דברים שתרחשים בשדה. [...] אלא מן השדה ממש" (גניה); "הymiida [היא] לזרוך הבנה של מושגים עיוניים; אני מבקשת עבודה אמפירית. הם נדרשים להעיר שאלונים, מבחנים, לקבל תוצאות" (שרונה); "העיסוק באיסוף נתונים ועיבוד נתונים גורם להם להבין טוב יותר, גורם להן להתעניין, עורר אצלם סקרנות" (מעיין).

מורים המורים הדוגלים בתפיסה זו סבורים שלעבודה הסמינריונית יש חשיבות גדולה בתהליך הבניית הידע של הלומדים. תהליך זה מתרחש באמצעות קישור בין תאוריות חינוכיות שנלמדו בהכשרה לבין הידע הפרקטני שרכשו המתכשרים להוראה בהתקנות המعيشית בהוראה. תהליך הכנת העבודה הוא צומת המאפשרקשר בין השדות הללו, וכל מורה בוחר בשיטת לימוד המתאימה לאופי הקורס שהוא מלמד בו.

אשר להבנית הקורס הרי העבודה הסמינריונית מתמקדת ביישום תאוריות מתחומי הסוציאולוגיה והפסיכולוגיה בתחום ההוראה. מורים מוסיפים למד בקורס הסמינריוני

דרכים לאיסוף נתונים המתבססות על ההתנסות המعيشית בהוראה (תצלויות, ראיונות, שאלונים), והם מקדישים חלק ניכר מהקורס להדרכת הסטודנטים בניתוח הנתונים שנאספו. לעיתים מורי המורים המחזיקים בעמדת זו מבקשים מהסטודנטים למתה התרחשויות בשטח (או סוגיות שעוניין התנסותם המczועית) בהתבסס על תאוריות שהם למדו. חלק ממורים המורים מעריכים את תהליך החקירה יותר מאשר הכנה של תוכזר אקדמי מוקפם לפי הכללים, אך כולם דורשים שלעבודת החקירה יהיה השלכות יישומיות על ההוראה.

ה. תפקיד הקורס והעבודה הסמינריונית: תרומה להילאה האקדמית
 חמישה מורים מראו בעבודה הסמינריונית מחקר בעל חשיבות, וזאת בשל החידוש שהוא יכול להציג מבחן אקדמי: "אני אומר להם: תעסקו בנושא לא חדש, אתם יכולים להעלות נושא לסדר היום הציבורי [...]" (לדוגמה), סטודנטית הגישה העבודה, וזה עומד להתרפרס" (אברהם). אחד המרצים סבר שהקורס הסמינריוני מוביל ל"תרומה של הסטודנטים להילאה האקדמית" (דרור), ומרצה אחרת גרסה שיש בו "תרומה לידע האנושי" (אבייה). מרצה נוספת "כיוונה" את הסטודנטים להתמקד במצגת היוזשים: "זהן צדיקות לבוא עם משהו חדש, זהן צדיקות לגנות משהו שלא ידענו קודם, שלא היה במאמר [...]" לא הנחיתת תאוריות [...] שהן ימציאו את התאוריות לבד" (נريا). הרעיון שבבסיס תפיסה זו הוא לנסות לקרב את הסטודנטים להילאה המחוק. מורי המורים סבורים כי תפקידם הוא לעודד את הסטודנטים להעלות רעיונות ולגלות חדשות בתחום החינוך.

אשר להבנית הקורס הרי במרבית הקורסים הסמינריוניים (פרט לקורסים המתוקשבים) מתקיים בסמסטר השני שיעורים שהסטודנטים מציגים בהם את עבודותם לחבריהם לכיתה (רפרטרים). גם מרצים שאינם מייחסים חשיבות לתרומות העבודה הסמינריונית להילאת השיח כוללים בקורס הצגת רפרטים. אלה משמשים כמצע לדין ביקורתית אשר מגדם את היכנת העבודה הסופית. יש מרצים המנצלים את הצגת העבודות בכיתה כדי להעמיק ברקע התאורטי, ואילו אחרים דנים באיכות הרפרטים בהתבסס על מחוון ותבוחנים הנינתניים לסטודנטים מראש הצגת העבודה לחבריהם בכיתה מדמה הצגת עבודות בכנסים מקצועיים. היא מאפשרת לסטודנטים לעשות צעדים ראשוניים בהילאה האקדמית במסגרת מוגנת ומעצימה. היא לא רק תורמת לעמימות (קהילת השיח המצוצת), אלא גם מהווה מודל לשתתפות בשיח של קהילה אקדמית.

ו. תפיסת הקורס: טיפוח מורה המעורב בחברה אזרחית ומוחולל שינוי
 שלושה מורים סברו שלקורס הסמינריוני יש תפקיד חשוב בהכשרת מורים להיות סוכני שינוי בחברה. מורים אלה טוענים את הקורס ואת העבודה הסמינריונית כהזרמנות לעודד את המורים שבדרך להיות מעורבים ופעילים בחברה. היבט זה מתבטא בקורס הסמינריוני בהתבוננות בקיורתיות בעשייה החינוכית (כלומר בבחינת יזמות חינוכיות), או בהכונת הסטודנטים לנקוט

עמדת בעובדה הסמינריונית ולחולל שינוי חברתי. מורי מורים אלה ציינו את החשיבות שבהנתן מגנונים ותהליכיים המחוללים שינוי חברתי: "ברגע שאתה מבין את המנגנונים הסוציאולוגיים, אפשר לחולל שינוי" (יעל). מרצים אחרים דרשו מהסטודנטים שהעובדת הסמינריונית תכלול רכיב של תרומה לחברה: "[אנחנו] מבקשים שככל UBודה אדם יפתח איזושה היוזמה. הוא לא חייב להוציא אותה לפועל" (מאירה). אם הקורס הסמינריוני מתמקד בניתוח ביקורתית של יזמות, נבחנות בו שאלות העוסקות בהשפעה של תהליכי שינוי על החברה, על האוכלוסייה או על הארגון:

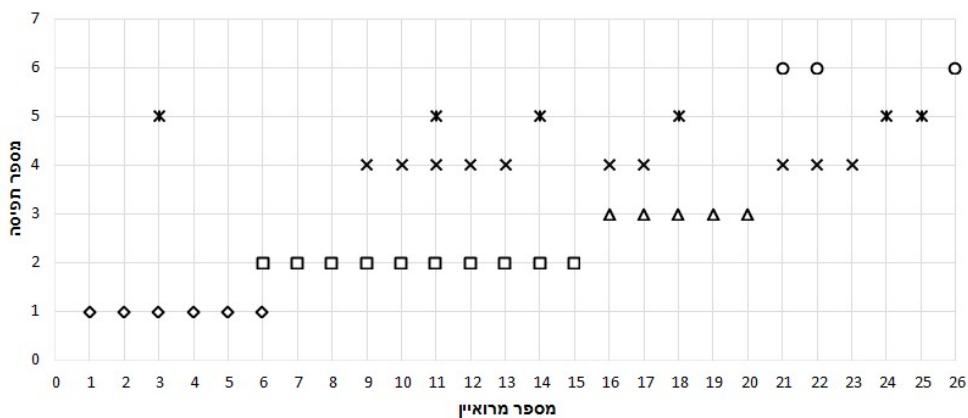
הסמינריון הוא על שאלת ההיתכנות לחולל שינוי חברתי באמצעות מעשה חינוכי או פרויקט חינוכי, כאשר מעבר לחשיפה לדילמות העקרוניות, וגם לשאלות המעשיות, עיקר הקורס הוא זהן בוחרות בפרויקט שיש לו יומרה כזו [...] אנחנו עושים הבחנה בין שני סוגים של פרויקטים חינוכיים, אלה של לחולל שינוי שעיקרו שילוב [...] ופרויקטים אחרים שיש להם יותר יומרה לשנות את החברה עצמה. (יאיר)

תפיסה זו מדגישה אפוא את היותו של המורה סוכן שינוי. הקורס הסמינריוני הוא מצע נועה לטיפוח תפיסה זו בקרב הלומדים כחלק מהחשיבה הביקורתית המאפיינת למידת חקר. אשר להבנית הקורס הרוי זו מتباطאת בדרכם לעידוד הסטודנטים לבחון סוגיות חברתיות באופן ביקורתי, לנוקוט עמדה או לפעול בעצמם לשינוי. מורי מורים אשר רוצחים שהעובדות הסמינריוניות יתמקדו בבחינת סוגיות חברתיות או בהתערבויות חינוכיות בשטח, מצהירים כי בדרך זו הם יוצרים את התשתית לאכפתיות אזרחית של המורים שבדרך. ההנחה היא שמעורבותם של הסטודנטים תתרום לפיתוח המוסgalות המקצועית שלהם להניג בעtid את כיתתם, לשאול שאלות ביקורתיות או לפעול לשינוי חברתי.

לסיכום, מהתיאורים שלעיל עולה כי תפיסתם של מורי המורים משפיעה על הבנית הקורס. כך למשל מרצים בתחום הדעת תפיסים את הקורס הסמינריוני כהזרמנות להעמקת הידע וללמידה דרך החקירה של תחום הדעת, ובהתאם לכך בראשית הקורס הם נוטים להקדיש זמן רב להוראת תכנים שעוניים נושא הסמינריון, ומעטם לעסוק בהנאה אישית או במבנה של עבודות החקירה. לעומת זאת מרצים המחזיקים בתפיסות הקשורות בין הסמינריון לבין הכשרתם מורים, דורותים מהסטודנטים שהעובדות הסמינריוניות עוסקו ישירות בתנסות המעשית בהוראה ובתחומי העניין של הסטודנטים בהוראה. מורים התופסים את הקורס הסמינריוני כהזרמנות לפיתוח המורה כחוקר, עסקים יותר בשאלות חקר, בהוראה של שיטות מחקר ובדרכים לאיסוף נתונים וניתוחם. בכל הקורסים הסמינריוניים (הן בתחום הדעת הנו בחינוך) הסטודנטים מצפים בסMASTER השני רפרטאים או קטיעים מעובדותם לחבריהם לכיתה. לעיתים בעקבות הצגת הרפרטאים יש שיתוף פעולה בין סטודנטים בכל השלבים של ה�建 העבודה הסמינריונית.

חלק שני: מיפוי התפיסות

בחלק זה בחנו את פריסת התפיסות של מורי המורים ואת החפיפה ביניהן. בחינה זו נועדה לשפוך אור על שכיחות התפיסות בקרב מורי המורים ועל מספר התפיסות שכל מרצה מחזיק בהן. בתרשים 1 מוצג מיפוי של תפיסות המרצים: בציר ה-א מוצג מספר המרואיין, ובציר ה-ע מוצג מספר התפיסה שהמרואיאנים מחזקים בה.

- 1. פיתוח ידע ומומנויות בתחום הדעת ◊
- 2. פיתוח מומנויות למידה, התיבולנות בקורסית וחקירה אקדמית □
- 3. תרממת העבודה הסמינריונית לפיתוח זהות אישית ומקצועית ✗
- 4. יצירת קשר בין ידע אקדמי של הսטודנט להוראה לידע מעשי ✗
- 5. תרממת העבודה הסמינריונית לקהילה האקדמית *
- 6. טיפול מורה המעורב בתבראה אדרחית ומחולל שמי ○

תרשים 1: מיפוי תפיסות המרצים בקורס הסמינריוני

מהתרשים שלעיל עולה כי עשרה מרצים מדגישים את החשיבות של יצירת קשר בין ידע תאורייתי לידע מעשי (תפיסה 4), ועשרה מרצים מדגישים את החשיבות של פיתוח מיומנויות הלמידה, ההתיבולנות הביקורתית והחקירה האקדמית (תפיסה 2). חמישה מרצים מחזיקים בשתי התפיסות גם יחד, כולל חופסים את פיתוח מיומנויות הלמידה, החשיבה הביקורתית והחקירה האקדמית גם כהזדמנות ליצירת קשר בין הידע האקדמי לבין הידע המעשי. אף שמחצית מהמרצים מחזיקים בשתי תפיסות (או יותר), לא נמצא חפיפה בין שתי תפיסות. משמעות הדבר היא שאוטם המרצים רואים בקורס הסמינריוני מצוע להשגת שתי מטרות בהכשרתם מורים (כל מרצה לפי תפיסתו).

מיפוי התפיסות מאפשר לבחין בין שתי תפיסות-על. תפיסות 1, 2 ו-5 מבטאות תפיסה אקדמית מסורתית הרואה בתואר הראשון מכשיר לפיתוח אקדמי באמצעות חשיבה ביקורתית, מיומנויות למידה וידע מקצועי אשר יכול לתמוך להיליהת הידע. לעומת זאת תפיסות 3, 4 ו-6 מבטאות תפיסת-על הרואה בהכשרה להוראה תהליך של יצירת קשר עם השדה החינוכי, גיבוש זהות מקצועית ופיתוח של מורים المسؤولים לחולל שינוי.

דיאן

מטרת המחקר הייתה לחשוף את תפיסותיהם של מורי המורים באשר לתקמידם של הקורס הסמינריוני ושל העבודה הסמינריונית במוסדות להכשרת מורים, כמו גם לאפיין את התפיסות האלו ולבחון את הקשר בין גישות בהכשרת מורים. בהקשר זהה נבחן ביטוין של התפיסות האלו בשיעורי הקורס הסמינריוני. אף שקורסים אלה נלמדים במקבילות להכשרת מורים זה שנים רבות, מהמצאים עולה שאלה תמיינות דעים באשר לתקמידם בהכשרת המורים של הקורס הסמינריוני, העבודה החקר וככיתבת העבודה הסמינריונית - כל מרצה מגבש תפיסה עצמאית בנושא זה ודרך עבודתו תואמת. להלן נדונות תפיסות המרצים והבנייה ההוראה, וזאת תוך כדי בחינת הזיקה בין לבין גישות בהוראה כתיבה וגישות בהכשרת מורים.

תפיסות של מורי המורים את העבודה הסמינריונית ופרקטיות להוראת הכתיבה האקדמית שש התפיסות שנמצאו בקרב מורי הקורס הסמינריוני עלות בקנה אחד עם גישות ותאוריות של הוראת הכתיבה. מהראיות עולה כי מורי המורים תופסים את הכתיבה כאומנות יותר מאשר כאמנות (Rienecker & Jørgensen, 2003). שתי האסכולות הללו (הכתיבה כאומנות והכתיבה כאמנות) מיצגות בתפיסותיהם של המרצים שרואיינו, אם כי מרביתם רואים בכתיבה האקדמית אומנות שיש להנילה לסטודנטים.

מרצ'י הסמינריונים בחינוך הדגשו את חשיבות העצמה האישית והמקצועית של הסטודנטים ואת השמעת קולם של הכותבים. מרצים אלה ציינו נושאים דוגמת תהליכי ההתפתחות האישית תוך כדי חקירה, ביסוס זהות מקצועית, פיתוח מיומנויות, התבוננות ביקורתית וחקירה אקדמית. חלק ממרצ'י הקורס הסמינריוני התמקדו ב"ענין האיש" של הלומדים: הכותבים הם הנמענים המרכזים, והקורס והעבודה הסמינריונית מאפשרים לסטודנטים להסיק מסקנות באשר לעצםם ולזהותם המקצועית. גישה כזו תואמת תפיסות של חוקרים אשר רואים בהתבוננות העצמית ובהתמקדות בכותב תהליכי מרכזי בכתיבה (Björk, et al., 2003; Elbow, 1973). כך למשל את השימוש במתודולוגיה של מחקר פועלה ומחקר עצמי בעבודות הסמינריוניות תופסים המרואיניים, כמו גם אחרים, כהזמנות לעיצוב תודעה של הכותב ولבניה זהות מקצועית שלו (Winter & Badley, 2007). מדברי המרואיניים ומתיאור פועלותיהם עולה שלעתים ההתמקדות בהתפתחות המקצועית של הסטודנטים הצריכה "הנמכה" של הסטנדרטים בכתיבה האקדמית (Elbow, 1973; Emig, 1971; Grabe, 1996).

תפיסות המרצים את תפקיד הסמינריון מבטאות את שתי הגישות המרכזיות בהוראת הכתיבה: (א) "כתיבה בתחום הדעת" (WID) - תפיסות 1, 4 ו-5 של המרואיניים (פיתוח ידע ומיומנויות בתחום הדעת, קשר בין ידע תאורטי לידע מעשי, תרומה להיליה האקדמית) מציגות את חשיבות הכתיבה להבניה הידע בתחום הדעת, לשיתוף חברי קהילת השיח בידע זה ולשימוש בידע תאורטי בהוראה בפועל; (ב) "כתיבה לשם למידה" (WAC) - תפיסות 2 ו-3

של המרואיניים (פיתוח מיומנויות למידה וחשיבה, פיתוח זהות אישית ומקצועית) חותרות לטפח לומדים עצמאיים וביקורתיים היודעים לטעון ולהשמע את קולם.

תפיסות של מורי המורים את העבודה הסמינריונית בהקשר של גישות בהכשרת מורים שש התאפישות שזו מוגבהת נגשנות בהכשרת מורים. דומה כי אפשר לקבוע שהקורס הסמינריוני הוא מסגרת המאפשרת ליחס בה את תפיסות ההכשרה של מורי המורים. כך למשל מורים רבים בתחום הדעת מחזיקים בתפיסה המדגישה את פיתוח הידע והמיומנויות בתחום הדעת; תפיסה זו עולה בקנה אחד עם הגישה הטכנורציונלית של ההוראה (בק, 2005, 2013), גישה ה"מכונת" את ההכשרה להתמקד במילויים אשר רלוונטיות לעובdot המורה בcitah. לפי גישה זו, הידע ודרך החשיבה בתחום הדעת הם הבסיס להוראה. יש לציין כי רוב המרצים שהחזיקו בתפיסה זו (מרצים בתחום הדעת) לא החזיקו בתפיסה נוספת (ראו תרשימים 1).

מורים המורים, ובעיקר אלה שמתחום מקצועות החינוך, מעודדים את הסטודנטים לכתוב עבודות העוסקות בהתבוננות עצמית, לעסוק בשאלות של זהות מקצועית ולפתח את חשיבותם הרפלקטיבית. תפיסות אלו תואמות את הגישה הרכואה בהוראה מקצוע פרקטני-רפלקטיבי (בק, 2014; זילברשטיין, 1995). לפי גישה זו, המבוססת על התאוריה הקונסטרוקטיביסטית בתחום הלמידה, ההכשרה להוראה למתמקד בפיתוח אישיותו וזהותו המקצועית של המורה. לפיכך בתכניות ההכשרה יש להציג את מיומנויות הלמידה העצמית, את פיתוח החשיבה הביקורתית של הסטודנטים ואת יכולת הרפלקטיבית.

הרבית המשתתפים מודגים את החשיבות שבשילוב בין הידע התאורטי של הסטודנטים לבין הידע המעשי שלהם בשדה החינוכי. האוריינטציה הפרקטית-ישומית משתקפת בדברי המרואיניים במחקר זה: "הן לומדות חינוך. זה מקצוע שהרבה יותר מחובר שטח, מחובר עשייה" (אייר). תפיסה זו משפיעה על שיטות החקירה ואיסוף הנתונים הנלמודות בקורס הסמינריוני: ניתוח מקרים, ביצוע מחקרים פועלה ומחקרים עצמאיים, בחינת סוגיות המעורבות התלבותות בקרב הלומדים. לדעת המרואיניים, בדרך זו הידע התאורטי הופך כלי להבנת הפרקטיקה ומעורר מוטיבציה ועניין בלמידה. ההוראה מתמקדת ברפלקציה ביקורתית של הלומדים, ובದ בחרחתה ידע התוכן שלהם ובפיתוח הרפלקטיבית.

התפיסה המתמקדת בטיפוח מורה המעורב בחברה האזרחיית ומכלול שינוי עולה בקנה אחד עם הגישה הביקורתית של פריריה (1981/1968). לפי גישה זו, מווים צרכיים לאמץ זהות של מחוללי שינוי חברתי ולהתנווע מתפקיד המסורתי הראוי במורים את הסמכות הבלעדית בבית הספר. הדגוגיה הביקורתית מבקשת לחנן דור חדש המודע לעצמו ולסביבה שהוא חי בה. מורי מורים, בעיקר אלה בתחום הפילוסופיה והסוציאולוגיה, רואים בעובדה הסמינריונית הזדמנות לעודד את המורים שבדרך לנתח באופן ביקורתי את השدة החינוכית ולבטא עמדות ערכיות.

פיימן-נסמר (מצוטטה אצל בק, 2014, עמ' 28) מציגת חמישה גישות מושגיות הרווחות בהכשרת מורים: אקדמית, פרקטית, טכנית, אישית וחברתית-ביקורתית. בשש התפיסות של

מורים המורים ניכרת טביעה האצבע של כל אחת מהగישות הללו, אם כי הגישה האקדמית הנזכרת אצל פיימן-נסמר הופרדה לשתי תפיסות: טיפוח לומד עצמאי (תפיסה 2) ותרומה להxia להxia האקדמית (תפיסה 5). דומה כי מורים רבים רואים קשר בין תהליך הכתיבה (תהליך חקר בפני עצמו) לבין תהליך חקר בתחום הדעת ותפקידם העתידי של פרחי ההוראה. מטרתה של כתיבת עבודה סמינריונית אינה רק לאפשר לכותב להיכל בקהילה האקדמית, אלא גם לפתחו מקצועית ולטפח מורה שהיא אדם פעיל, חוקר וביקורת.

עבודה זו שופכת אוור על תפיסותיהם של מורים המורים באשר ללימודים האקדמיים של הסטודנטים בנקודת השיא של לימודיהם - הקורס הסמינריוני. הממצאים מעידים על כך שב相识ת מורים החשיבות של הכתיבה האקדמית היא בעיקר בתרומתה לתפקיד המורה, לא לעתידו לחבר בקהילה האקדמית. מארג התפיסות שהוצע לעיל ומהלכי ההוראה בקורס הסמינריוני מעלים את השאלה: האם האקדמייזציה בה相识ת מורים מותווה את דרכי ההוראה בקורסים לה相识ת מורים, או שמא זו רק מעטפת שאינה מעוגנת במסורת אקדמית? הממצאים מלמדים כי אף שהקורס הסמינריוני הוא קורס אקדמי מובהק המהווה נקודת שיा בלימודי התואר הראשון, רוב מורים המורים רואים בו הזדמנויות להעמקת הה筹码ה לההוראה ולקישור הסטודנטים לשדה החינוכי (ולא רק קורס שמטרתו קידום כישורים אקדמיים).

המגון הגדול של גישות לההוראה הקורס הסמינריוני נובע ממהאפשרות הרבות לשלב בין תפיסת תפקיד הה筹码ה לההוראה לבין המשימה האקדמית של כתיבת העבודה הסמינריונית. כל מורה מאמין דרך מסוימת לשלב בין המגמות הללו, ורובם תוהים באשר לדרכן הנכונה לעשות זאת. מדברי המרואאיינים עולה כי גיבוש התפיסות היה תהליך עצמאי, שכן אין הנחיה מנהלתית ברורה באשר לאופי הקורס הסמינריוני וניהולו. היטיב לבטא זאת אחד המורים: "כל אחד פה שט לבדו" (יאיר). יש לציין כי מבואה זו אינה נחלתם הבולדית של המרצים בישראל, ומצב דומה מתקיים במקומות אחרים בעולם (French, 2011).

לנוכח ריבוי הגישות וחוסר הבחרות שביטהו חלק מהמורים, כדאי לעורך מחקרים נוספים בנושא. מחקרים אלה אמורים לספק מודלים של קורסים סמינריוניים, ובದ בבד להציג פורומים להתייעצות וללמידה משותפת של מורי הסמינריונים. לפי תפיסתנו, יש להקשר טוב יותר את המורים שבדרך למד קורסים סמינריוניים ולתת בידיהם כלים וגישה לההוראה הכתיבה האקדמית.

מקורות

- אלפרט, ב' (2012). אתגרי הכתיבה האקדמית בה筹码ה ובפיתוח מורים. *ב'יטאון מכון מופ"ת*, 48, 5-3.
- APERTEI, N. & LIDOR, R. (2006). *העבודה הסמינריונית: כתיבה, הנחיה והערכתה*. תל-אביב: מכון מופ"ת.
- BIET-MOROM, R. (2002). *עבודות סמינריוניות: סוגים וכליים*. חוברת לסטודנט. תל-אביב: האוניברסיטה הפתוחה, המחלקה לחינוך ולפסיכולוגיה.

- בירנבוים, מ', יודע, צ', כ"ץ, ש' וקימרון, ה' (2004). *בhbניה מתמדת: סבiba לפיתוח מקצוע של מורים בנושא תרבות הל"ה המטפחת הכוונה עצמית בלמידה*. ירושלים: משרד החינוך, התרבות והספורט.
- בק, ש' (2005). *騰נאות כחzon בהכשרת מורים: מבט ביקורת עיל הכשרת המורים הוכנית-רצינאלית*. באד-שבע: אוניברסיטת בן-גוריון בנגב.
- בק, ש' (2013). פניה המשתנים של הכשרת המורים במכינות לחינוך בישראל. בתוך ש' שמעוני וא' אבידב-אוןגר (עורכות), על הרץף: הכתחה, התמחות ופיתוח מקצוע של מורים - מדיניות, תאורה ומעשה (עמ' 60-92). תל-אביב: מכון מופ"ת; ירושלים: משרד החינוך, מינהל הכשרה ופיתוח מקצוע לעור"ה.
- בק, ש' (2014). *בשב(יל) ההכשרה להוראה: מבט פילוסופי על הכשרת מורים*. תל-אביב: מכון מופ"ת.
- gal, י' (2010). מדריך לכתיבת עבודה סמינרונית. המכלה האקדמית תל-חי, החוג לכלכלה וניהול. זילברשטיין, מ' (1995). *הוראה כעיסוק פרקטני-רפתקטיבי: השתमעוות להכשרה והשתלמות מורים*. נייר עטדה. ירושלים: משרד החינוך והתרבות, המזכירות הפדagogית.
- כהן-גروس, ד' (2004). הוראת כתיבה במערכות חינוך בעולם - מוגמות ויעדים. *חלקה לשון*, 35, 75-65.
- פריריה, פ' (1981/1968). *פדגוגיה של מדוכאים* (תרגום: כ' גיא). ירושלים: מפרש.
- שמעוני, ש' (2016) תאוריית מעוגנת בשדה. בתוך נ' צבר-בן יהושע (עורכת), *מסורות וזרמים במחקר האיקותני: תפיסות, אסטרטגיות וכליים מתקדמים* (עמ' 141-178). תל-אביב: מכון מופ"ת.
- Bereiter, C., & Scardamalia, M. (1987). *The psychology of written composition*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Bifuh-Ambe, E. (2013). Developing successful writing teachers: Outcomes of professional development exploring teachers' perceptions of themselves as writers and writing teachers and their students' attitudes and abilities to write across the curriculum. *English Teaching: Practice and Critique*, 12(3), 137-156.
- Björk, L., Bräuer, G., Rienecker, L., & Jørgensen, P. S. (Eds.). (2003). *Teaching academic writing in European higher education*. Dordrecht, the Netherlands: Kluwer Academic Publishers.
- Breeze, R. (2012). *Rethinking academic writing pedagogy for the European university*. Amsterdam: Rodopi.
- Brownlee, J. (2000). *An investigation of core beliefs about knowing and peripheral beliefs about learning and teaching in pre-service teacher education students: Implementing a teaching program to develop epistemological beliefs*. Unpublished doctoral dissertation, Queensland University of Technology, Brisbane, Australia.
- Brownlee, J. (2001). Knowing and learning in teacher education: A theoretical framework of core and peripheral epistemological beliefs. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education & Development*, 4(1), 131-155.

- Brownlee, J., Boulton-Lewis, G., & Purdie, N. (2002). Core beliefs about knowing and peripheral beliefs about learning: Developing a holistic conceptualization of epistemological beliefs. *Australian Journal of Educational and Developmental Psychology*, 2, 1-16.
- Casanave, C. P., & Hubbard, P. (1992). The writing assignments and writing problems of doctoral students: Faculty perceptions, pedagogical issues, and needed research. *English for Specific Purposes*, 11(1), 33-49.
- Catt, R., & Gregory, G. (2006). The point of writing: Is student writing in higher education developed or merely assessed? In L. Ganobcsik-Williams (Ed.), *Teaching academic writing in UK higher education: Theories, practices and models* (pp. 16-29). Basingstoke, UK and New York: Palgrave Macmillan.
- Coffin, C., Curry, M. J., Goodman, S., Hewings, A. Lillis, T. M., & Swann, J. (2003). *Teaching academic writing: A toolkit for higher education*. London: Routledge.
- Defazio, J., Jones, J., Tennant, F., & Hook, S. A. (2010). Academic literacy: The importance and impact of writing across the curriculum – a case study. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 10(2), 34-47.
- Del Principe, A. (2004). Paradigm clashes among basic writing teachers: Sources of conflict and a call for change. *Journal of Basic Writing*, 23(1), 64-81.
- Delyser, D. (2003). Teaching graduate students to write: A seminar for thesis and dissertation writers. *Journal of Geography in Higher Education*, 27(2), 169-181.
- Elbow, P. (1973). *Writing without teachers*. New York: Oxford University Press.
- Elton, L. (2010). Academic writing and tacit knowledge. *Teaching in Higher Education*, 15(2), 151-160.
- Emig, J. (1971). *The composing process of twelfth graders*. Urbana, IL: National Council of Teachers of English.
- Englert, C. S., Mariage, T. V., & Dunsmore, K. (2006). Tenets of sociocultural theory in writing instruction research. In C. A. MacArthur, S. Graham, & J. Fitzgerald (Eds.), *Handbook of writing research* (pp. 208-221). New York: Guilford Press.
- Englert, C. S., Raphael, T. E., Anderson, L. M., Anthony, H. M., & Stevens, D. D. (1991). Making strategies and self-talk visible: Writing instruction in regular and special education classrooms. *American Educational Research Journal*, 28(2), 337-372.
- Etherington, S. (2008). Academic writing and the disciplines. In P. Friedrich (Ed.), *Teaching academic writing* (pp. 26-58). London and New York: Continuum.
- Flower, L., & Hayes, J. R. (1981). A cognitive process theory of writing. *College Composition and Communication*, 32(4), 365-387.

- French, A. (2011). 'What am I expecting and why?' How can lecturers in higher education begin to address writing development for their students? *Journal of Academic Writing*, 1(1), 228-238.
- Friedrich, P. (Ed.). (2008). *Teaching academic writing*. London and New York: Continuum.
- Ganobcsik-Williams, L. (Ed.). (2006). *Teaching academic writing in UK higher education: Theories, practices and models*. Basingstoke, UK and New York: Palgrave Macmillan.
- Grabe, W., & Kaplan, R. B. (1996). *Theory and practice of writing: An applied linguistic perspective*. London and New York: Longman.
- Hayes, J. R. (1996). A new framework for understanding cognition and affect in writing. In C. M. Levy & S. Ransdell (Eds.), *The science of writing: Theories, methods, individual differences, and applications* (pp. 1-27). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Hillocks, G. (1986). *Research on written composition: New directions for teaching*. Urbana, IL: National Conference on Research in English.
- Itua, I., Coffey, M., Merryweather, D., Norton L., & Foxcroft, A. (2014). Exploring barriers and solutions to academic writing: Perspectives from students, higher education and further education tutors. *Journal of Further and Higher Education*, 38(3), 305-326.
- Ivanič, R. (2004). Intertextual practices in the construction of multimodal texts in inquiry-based learning. In N. Shuart-Faris & D. Bloome (Eds.), *Uses of intertextuality in classroom educational and research* (pp. 279-314). Greenwich, CT.: Information Age Publishing.
- Ivanič, R., & Lea, M. R. (2006). New contexts, new challenges: The teaching of writing in UK higher education. In L. Ganobcsik-Williams (Ed.), *Teaching academic writing in UK higher education: Theories, practices and models* (pp. 6-15). Basingstoke, UK and New York: Palgrave Macmillan.
- Kane, R., Sandretto, S., & Heath, C. (2002). Telling half the story: A critical review of research on the teaching beliefs and practices of university academics. *Review of Educational Research*, 72(2), 177-228.
- Kruse, O. (2006). The origins of writing in the disciplines: Traditions of seminar writing and the Humboldtian ideal of the research university. *Written Communication*, 23(3), 331-352.
- Kruse, O. (2013). Perspectives on academic writing in European higher education: Genres, practices, and competences. *Revista de Docencia Universitaria*, 11(1), 37-58.
- Lea, M. R., & Street, B. V. (1998). Student writing in higher education: An academic literacies approach. *Studies in Higher Education*, 23(2), 157-172.

- Pajares, M. F. (1992). Teachers' beliefs and educational research: Cleaning up a messy construct. *Review of Educational Research*, 62(3), 307-332.
- Paltridge, B. (2004). Academic writing. *Language Teaching*, 37(2), 87-105.
- Patton, M. Q. (2014). *Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice* (4th ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Phipps, S., & Borg, S. (2009). Exploring tensions between teachers' grammar teaching beliefs and practices. *System*, 37(3), 380-390.
- Pritchard, R. J., & Honeycutt, R. L. (2006). The process approach to writing instruction: Examining its effectiveness. In C. A. MacArthur, S. Graham, & J. Fitzgerald (Eds.), *Handbook of writing research* (pp. 275-292). New York: Guilford Press.
- Richardson, V. (1996). The role of attitudes and beliefs in learning to teach. In J. Sikula (Ed.), *Handbook of research on teacher education* (2nd ed., pp. 102-119). New York: Macmillan.
- Rienecker, L., & Jörgensen, P. S. (2003). The (im)possibilities in teaching university writing in the Anglo-American tradition when dealing with continental student writers. In L. Björk, G. Bräuer, L. Rienecker, & P. S. Jörgensen (Eds.), *Teaching academic writing in European higher education* (pp. 101-112). Dordrecht, the Netherlands: Kluwer Academic Publishers.
- Skillicorn, J. (2006). Teaching academic writing from the 'centre' in Australian universities. In L. Ganobcsik-Williams (Ed.), *Teaching academic writing in UK higher education: Theories, practices and models* (pp. 140-153). Basingstoke, UK and New York: Palgrave Macmillan.
- Solbakk, T. D., & Helstad, K. (2016). Student formation in higher education: Teachers' approaches matter. *Teaching in Higher Education*, 21(8), 962-977.
- Wingate, U., & Tribble, C. (2012). The best of both worlds? Towards an English for academic purposes/academic literacies writing pedagogy. *Studies in Higher Education*, 37(4), 481-495.
- Winter, R., & Badley, G. (2007). Action research and academic writing: A conversation. *Educational Action Research*, 15(2), 253-270.
- Wolsey, T. D., Lapp, D., & Fisher, D. (2012). Students' and teachers' perceptions: An inquiry into academic writing. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 55(8), 714-724.
- Yagelski, R. P. (2009). A thousand writers writing: Seeking change through the radical practice of writing as a way of being. *English Education*, 42(1), 6-28.
- Zhu, W. (2004). Faculty views on the importance of writing, the nature of academic writing, and teaching and responding to writing in the disciplines. *Journal of Second Language Writing*, 13(1), 29-48.